

‘Η κόρη μέχρι τῆς πρώτης περιεστρέφεται ἐν τῇ
κλίνῃ, ὑπνος δὲν ἔκλειστεν τοὺς ὄφθαλμούς αὐτῆς.
Καὶ πάλιν ἐπόθει, ἀλλ ἡδη τὸ ποθουμένον δὲν ἦτο
τι φοριστον, ἀλλ ἦτο ὁ Ἀρίστων ἐπόθει τοῦτον·
πῶς καὶ δικτι δέν ἐγγίνωσκεν, ἀλλὰ ὁ νοῦς αὐτῆς
περὶ ἓν καὶ μόνον προσωπον περιεστρέφετο καὶ τοῦτο
ἦτο ὁ Ἀρίστων· ἐν μαζὶ στιγμῇ ἥλλαξεν ὁρχας καὶ
πεποιθήσεις περὶ ἕαυτῆς καὶ περὶ τῶν περὶ αὐτήν.
Καὶ ποχαρίστε τὸ Ὁν, διστι ἔφερεν ἐνώπιον αὐτῆς
τοὺς νεκνίαν καὶ παρεκάλει τοῦτο, ὅπως συνδέσῃ διὰ
παντός τὸν Βίον της μετὰ τοῦ Βίου ἔκσινον.

Ούτω συνήθως, όταν ἐπιθυμῶμεν μέγα τι, ὅπερ
ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν ἀπολύτως νὰ ἔκτελέσωμεν, αἰ-
τούμεθα ἐξ ἀνάγκης ἵνα τὸ θεῖον ἔλθῃ εἰς βοήθειαν
ἡμῶν. "Οταν δὲ πάλιν εἰμεθα ἐν εὐτυχίᾳ, τὴν καρδίαν
ἡμῶν κατεκαλύψει συναίσθημα εὐγνωμοσύνης καὶ ζη-
τούμεν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτὴν πρός τὸν δοτῆρα τῆς
εὐτυχίας ἡμῶν. Ναὶ, ταῦτα πάντα εἶναι συναίσθηματα
ἔμφυτα παντὶ λογικῷ ὄντι κεκτιμένῳ καρδίαν. Ἐρω-
τῶμεν: ἀρχ γε καὶ ταῦτα ἔμμεσοί τινες ἀποδείξεις
τῆς ὑπέρβεστος τοῦ ὄντος, δὲν εἶναι ή ἐν ἡμίν σφραγίς
τοῦ δημιουργικοῦ αὐτοῦ δαχτύλου;

"Οτε οἱ ἀλέκτορες ἐώθινὸν ἐψάνουν ἥῃγον, ὑπνοῖς γλυκερός ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλωτῶν τῆς νέας ὀφθαλμῶν ἐπεκάθισε καὶ ὄνειροι ὑπνηλάται τὴν φαντασίαν ἐγχειραγγήσαν τῆς ὀλβίας κόρης.

Ο Αρίστων πλήρης ἔρωτος καὶ θυμικού προς τὴν νεάνιδα, Θεωρῶν ἐκπονεῖστατον ἐπὶ τῇ συνητήσει, ἐμπλεως ἐπίδων κατακλιθεὶς ἀφ' ἐσπέρας μόλις ὡρέθη περὶ τὴν οὐρανὸν πρωινὴν ωραν.

Οἱ δέ γονεῖς; — ἔκεινοι συνεστήθησαν μέχρι με-
σονυκτίου καὶ ἀπέρρισσαν, ἵνα αὖτα τῇ ίοὶ προτε-
νωστιν εἰς τὸν Ἀρίστωνα τὴν χεῖρα τῆς Ἀναστασίας.
Οὐτώ τὸ θείον ἀντήμοιβε τὴν κόρην, ητί προς αὐτό
εἶχεν ἀνατεθειμένας πάσας τὰς περὶ ὅληιάτητος αὐ-
τῆς ἐλπίδας.

Μετὰ μιάν ἀκριβῶς ἐδούμενα εν τῷ χωρίῳ Β...
έωρτζόντο οἱ ἀρρεβώνες τῆς Ἀναστασίας καὶ τοῦ
Ἀριστωνος οἱ νεανίαι εὐρίσκοντο εἰς τὸ Κενιθ τῆς
ευτυχίας. οἱ καλοὶ χωρίκοι εὐφρένθησαν ἐπευχόμενοι
ἴνα καὶ τὸν γάιον μετὰ μείζονος εύτυχίας ἑορτάσωσι.

—οι γάρ τα πείτερα χρήστην είναι ο νοερός νάτης ή
—ετέρη μεταξύ αυτών γάρ τα πεπτάχει την γνώσην εναντίον
α της φύσης, που διαφέρει από την πεπτάχει την γνώσην εναντίον

νομοτέλης οὐδὲν τελείωσεν τὸν νομόν τούτον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ — "Η περί τῶν σεισμῶν τῆς Ζακινθοῦ ἔργος τοῦ κ. K.
Πλιντούλου.

Ἐνθυμοῦται θεοίς διὰ πάτεροι ἀναγνῶσται ὅτι
ὅτι τὸ Ἐθνικόν Πανεπιστήμιον καθηγητᾶς τῆς Γεω-
λογίας καὶ Ὀρυκτολογίας κ. κ. Μητσόπουλος ἐπὶ τῷ
ὑπὸ ήμεροιμνίᾳ 1ης Ιουλίου ἐ. ἐ. ἀγαυτητικῇ ἐπι-
στολῇ του, πών ἐφιλοξενήσαμεν ἐν ταῖς πλευραῖς
στῆλαις¹, υπέρδεχτο νά πέμψῃ τὴν συντάξει τοῦ «Νεο-
λόζον» ἀντίτυπον εκθέσεως αὐτοῦ ἀπόσταλεσσος, ὡς
ἔγραψε. εἰς τὸ Petermanns Mittellungen πόν ἀπὸ
τῶν μεσσῶν τοῦ παρελθόντος ματιού καὶ πραγματεύο-
μένης τὸ ζητημα τῶν τελευταίων ἐν Σακονθώρ Βει-
σιοῦ, μετὰ τῆς παρακαλήσεως νά φειν, καὶ ἐν τῷ
πλευτέρῳ φύλλῳ καὶ περὶ ταῦτα μνείαν ποτέρον ἔτ-

Ἐκπληρῶν τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ ταύτην οὐκ. Μηδόποιος ἀπέστειλεν ήμιν μετά τῆς καρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγενείας ἀπό τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀηδαγος αὐγούστου τὸ περὶ οὐ ὁ ὄντος ἀντίτυπον, οὗτος δὲ παρέχεται ήμιν ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπανελθωμέν εἰς τὸ ζῆτημα τῶν τελευταίων ἐν Ζακύνθῳ φεισιδῶν καὶ νὰ σημπληρώσωμεν τὰς περὶ τούτων ἐκάστοτε ἀναγραφεῖσας· ἐν ταῖς στηλαῖς ταῦτας εἰδοῦστε. Οἱ ιμέτεροι ἀναγνῶσται ἔχοντες θέτω πρὸς αὐτῶν, τὰλλη τῆς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ² δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ ἐν Ζακύνθῳ διευθυντοῦ τοῦ Eastern Telegraph x. W. G. Forster, καὶ τὴν κατωτέρω δημοσιευμένην περίπληξ τῆς ἀλθοτάτεσσις ήμιν ἐκθέσεως τοῦ κ. Μηδόποιον, δυνηθήσονται βεβαίως νὰ σχηματίσωσιν ἀκριβῆ καὶ σαφῆ ιδέαν τῶν διαφόρων φάσεων καὶ τῶν κάταστρεπτικῶν ἀποτελεμάτων τοῦ μεγάλου τούτου γεωλογικοῦ φαινομένου.

Η ἐν λόγῳ ἔκθεσις τοῦ κ. Μητσοπούλου κατέχει 8 δῆλας σελίδας³, σχήματος μεγάλου τετάρτου, τοῦ ἀνωτέρῳ μηνημονευθέντος περιοδικοῦ Petermanns Mitteilungen και συνοδεύεται ἵστο τελλογραφικοῦ και γεωλογικοῦ χάρτου, κλίμακος 1 : 300000, τῆς σχεδίου ὀλόδρομος κατερειπωθεῖσης νησῶν.⁴ Εν τῇ ἔκθεσι ταῦτη, μετὰ βραχεῖαν τῆς καταστροφῆς προειδαγωγήν, ἀναφέρεται θυντόμως διότι, ἐν τῷ συγγραφεῖς ἀναγράφει πολλαχός μέχρι τοῦτο οὐ Ζάκυνθος πρευνήθη ἀπὸ τῆς ἀπόκειται τῆς γεωλογικῆς αὐτῆς συστάσεως, ἤδια δὲ ἀναφέρει οὐτος ἐν τῇ προκειμένην αὐτοῦ ἔκθεσι τὴν σαφῆ και αἰχριδινὴν επικοβῆτιν ταύτης ὑπότοι καθηγητοῦ κ. Partseh, ὅπτες ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ ἐν ἑταὶ 1891 εδημοδιεύσεν ἀξιόλογον περὶ ταύτης πραγματείαν⁵ η γεωλογικὴ θεσις τῆς Ζακύνθου και παδῶν τῶν Ἰονίων νησῶν, αἵτινες ἡδαν ἀλιστε τημήματα τῆς στρεμέδες ἀποδημοθεντα δια τῆς μεγάλης ψυχηῆς τῆς ἐκτεινομένης παραλλαγῆς τῇ στρεμέδῃ ἀπὸ τῆς Κεφαλλήνθες μέχρι τῆς Φοινίκης τῆς Μεσσηνίας ἀκρας και ἐτι νησιώτερον. Κατὰ τὸν ἀρχιτεκτόνη δὲ χάρτου οὗτος Ζάκυνθος εἰσὶ τοις Κεφαλλήνα νησιώνται ἡτα ἴστερον ξιφιον προπεδίον, εὐρισκομένην εἰς βάθος 200 μ., καραϊζομένην, δὲ ἀπὸ τῆς στρεμέδης διὰ

~~ХОД РАБОТЫ ВСЕГДА ОДИН И ТОЖЕ УРОВЕНЬ СОН КОМУ ВСЕ~~

Βλέπε αριθμ. 34, εν σελ. 672—673.

3) $166 - 174$.

τάφρου, ής τὸ βάθος ἀνέρχεται εἰς 500 μ.. Γεωγνωστικῶς ή Ζάκυνθος δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο σχηματισμούς, οἵτινες χωρίζονται ἀλλήλων καὶ τοπογραφικῶς, πτοι εἰς τὸν δυτικόν, συνιστάμενον ἐξ δρέων ἀσβέστου καὶ κιμωλίας, οἷον τοῦ Ἀστέρι (547 μ.), Πύργου (510 μ.), Βραχιώνας (758 μ.), Γαϊτάνα (581 μ.), Ψηλὴ Ράχη, κτλ., καὶ εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τριτογενῆ στρώματα, ἅτινα πλὴν ἄλλων συνιστῶσι τὸν Σκοπὸν καὶ τὸν λόφον ἐφ' οὐδενταῖς ή ἐνετικὴν ἀκρόπολις.» Τῆς συντόμου ταύτης γεωλογικῆς περιγραφῆς ἔπειται κατάλογος τῶν περὶ τῶν σεισμῶν τῆς ωραίας πλὴν ἀτυχοῦς τοῦ Σολωμοῦ πατρίδος γραψάντων ὑμετέρων τε καὶ ξένων, μεθ' ὃν σημειοῦνται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν οἱ σπουδαιότεροι τῆς νήσου σεισμοὶ κατὰ τὴν ἐνετικὴν καὶ ἀγγλικὴν κυριαρχίαν, περὶ δὲ παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰ ἐν τῷ περιοδικῷ Μοῦσαι (Ζάκυνθος 1893, ἐν σελ. 163) δημοσιευθέντα. Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ γίνεται σύντομος μνεῖα τῶν 16 σημαντικωτέρων τῆς νήσου σεισμῶν ἀπὸ 16 ἀπριλίου 1514 μέχρι 15 αὐγούστου 1886.

Τὸν χρονολογικὸν τοῦτον πίνακα κλείει ὁ συγγραφεὺς διὰ τῶν ἐπομένων, ἅτινα ἀποτελοῦσι οἰονεὶ τὸ συμπέρασμα τῆς ιστορικῆς ταύτης εἰδαγώγης τοῦ τελευταίου καταστρεπτικοῦ τῆς νήσου σεισμοῦ:

«Ἐκ τῆς φραγείας ταύτης περιγραφῆς τῶν σπουδαιοτέρων σεισμῶν καταφαίνεται, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ταύτης ἀδιαλείπτως εὐρίσκεται ἐν κινήσει, μὴ παρερχομένου ἔτους ἀνευ ἐλαφρῶν ἢ ἰσχυρῶν δονήσεων». Παραπόρων δὲ ὁ συγγραφεὺς ὅτι διλίγους μῆνας πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς 19731 ιανουαρίου έ. έ. τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἦν διαρκῶς ἀνήσυχον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον, πρίν ἡ περιγράψῃ τὸ μέγα φυσικὸν γεγονός, νὰ σημειώσῃ διὰ φραχέων τὰς ἐλαφρὰς δονήσεις, αἵτινες προηγήθησαν τούτου, ὑπόσημειῶν δηταὶ ἐδόθησαν αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Λ. Ζών, συντάκτου τοῦ περιοδικοῦ Μοῦσαι, ὅστις ὁ ἴδιος παρεπήρως τὰς δονήσεις ταύτας, καίτοι, κατὰ τὴν τοῦ συντάκτου τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὑπόσημειωσιν, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σεισμογράφου Forster δημοσιεύθεισα ἐκθεσις τοῦ Ardaillon ἐν τῷ τῆς 15ης Απριλίου 1893 φύλλῳ τοῦ Annales de Géographie, η σεισμικὴ περίσσοδος πορεια τῷ 416 αὐγούστου. Αἱ ἐλαφραὶ αὗται δονήσεις εἶναι κατὰ χρονολογικῶν τάξιν αἱ ἔτη: ²

1892. Αὔγουστος.

9]21, πρωτ (.), καὶ περὶ τὴν 11ην π. μ.

15]27, περὶ τὸ μεσονύκτιον, φρικώδης δονήσεις.

22 (3 σεπτεμβρίου), περὶ τὰς 2 ὥρ. π. μ., ἵσχυρὰ δονήσεις ἀκολουθουμένη, ὑπὸ βοῆς ὑποχθονίου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο καὶ ἔτεραι δονήσεις, ὧν ἵσχυρότεραι ἦσαν αἱ τῆς 3 ὥρ. καὶ 6 ὥρ. μ. μ. Κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Forster ἡ διεύθυνσις ἦν ἀπὸ N. πρὸς E. Νικατάριον νιωταὶ πάσι τοῦ νοστίου τοῦ περιστατικοῦ σεισμοῦ.

1) Βλέπε Ἐθδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως ἀριθμ. 39, ἐν σελ. 772, στήλη 2α.

2) Τὴν περί τοῦ ταῦτην τῶν προδρόμων τοῦ μεγάλου σεισμοῦ δονήσεων δημοσιεύσουμεν ἐνταῦθα, διότι διὰ ταῦτης αμυντικῆς προστάσεως, καίτοι οὕτη ἀσφαλῶς τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἔδου τοῦ κ. Forster πρὸ μηνὸς ἦσαν πλέον δημοσιεύσενται ἐν ταῖς στήλαις ταῦταις.

- 25 (6 σεπτεμβρίου), κατὰ τὴν 2 ὥρ. μ. μ.
28 (9 σεπτεμβρίου), μία δονήσεις τὴν πρωίσσαν.

Σεπτέμβριος.

- 2]14, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ.. Μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ήλίου συνέβησαν 15 ἔτι δονήσεις.
14]26 — 15]27. Ἰσχυρὰ δονήσεις μετὰ βοῆς ὑποχθονίου.
15]27 — 16]28. Ἰσχυρὰ δονήσεις περὶ τὸ μεσονύκτιον.
18]30, περὶ τὴν 1 ὥρ. μ. μ. Ἰσχυρὰ δονήσεις μετὰ βοῆς ὑποχθονίου, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἔτερων ἐλαφρῶν δονήσεων.
22 (4 ὁκτωβρίου), περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ., ἵσχυρὰ δονήσεις.
25 (7 ὁκτωβρίου), καὶ 27 (8 ὁκτωβρίου), περὶ τὴν 2 ὥρ. μ. μ.

Οκτώβριος.

- 1]13, περὶ τὴν 11 ὥρ. π. μ.
2]14, περὶ τὴν 7 ὥρ. 45' π. μ.
4]16, περὶ τὴν 2 ὥρ. 45' π. μ.
8]20 — 9]21. Ἰσχυρὰ δονήσεις περὶ τὸ μεσονύκτιον.
9]21, περὶ τὴν 3 ὥρ. μ. μ.
10]22, περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ., ἀσθενὴς δονήσεις ἀλλὰ μικρότερας διαρκείας.

- 14]26, περὶ τὴν 9 ὥρ. π. μ.
17]29, περὶ τὴν 3 ὥρ. 30' π. μ.
27 (8 νοεμβρίου), περὶ τὴν 3 ὥρ. 20' π. μ., δύο ἵσχυρα δονήσεις, ὃν ἡ δευτέρα συνωδεύετο ὑπὸ ὑποχθονίου βοῆς.

Νοέμβριος.

- 1]13, περὶ τὴν 5 ὥρ. μ. μ.
6]18, περὶ τὴν 4 ὥρ. π. μ. μία δονήσεις ἔτεροι συνέβησαν τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 5 ὥρ. 5' μ. μ.
7]19, περὶ τὴν 5 ὥρ. 15' π. μ.
9]21, περὶ τὴν 8 ὥρ. 15' μ. μ.
10]22, περὶ τὴν 4 ὥρ. 15' μ. μ., δύο ἀλλεπαλληλοι δονήσεις.
14]26, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ.
27]9 (δεκεμβρίου), ἵσχυρὰ δονήσεις περὶ τὴν 9 ὥρ. 30' π. μ.

Δεκέμβριος.

- 4]14, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ., 10 ὥρ. π. μ., 6 ὥρ. 5' π. μ. (μόλις αἰσθητός), 11 ὥρ. π. μ., 2 ὥρ. 30' μ. μ. καὶ 8 ὥρ. μ. μ.
3]15, περὶ τὴν 8 ὥρ. 5' π. μ., ἵσχυρὰ δονήσεις.
6]18, περὶ τὴν 9 ὥρ. 5', π. μ.
7]19, περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ., ἵσχυρὰ δονήσεις καὶ μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν 4 ὥρ. 30' μ. μ., μία ἔτι ἵσχυροτέρα.
8]20, περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ., δύο δονήσεις καὶ κατόπιν μία ἀσθενεστέρα περὶ τὰς 7 ὥρ. 30' μ. μ.
9]21, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ. καὶ περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ.
10]22, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' μ. μ.
14]31, περὶ τὴν 2 ὥρ. μ. μ.
20 (1 Ιανουαρίου), μία δονήσεις τὸ προῖ.
21 (2 Ιανουαρίου), μία δονήσεις.
22 (3 Ιανουαρίου), περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ.
23 (4 Ιανουαρίου), περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' π. μ., ἀσθενὴς δονήσεις καὶ μετὰ ταῦτα ἔτερα ἵσχυροτέρα τὴν 7 ὥρ. 45' μ. μ.

- 24 (5 ιανουαρίου), περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' μ.μ., ισχυρὰ δύνησις.
 25 (6 "), περὶ τὴν 9 ὥρ. π.μ., ισχυρὰ δύνησις.
 26 (7 "), δύοισις.
 28 (9 "), μία ασθενής, καὶ τὴν

Η 30 (41) Ελαστικό δερματίνιον & γάντια σε πλαστική συσκευή
παραγόντας την εύκολη κατεύθυνση των ρητίνων 1893.

¹Ἐπὶ 9 περίπου ἡμέρας τὸν ἔσχατον ἐμεινεν τὸν οὐρανὸν καὶ ἐν συνέ-
βαινον ἐλαφρὸν εἰλοταρισμόν, τῆς τοι γὰρ ἀνεπάθητος τοῖς ἀνθρώποις.
²Αλλὰ μετὰ τὴν ἀνέπαυστην ταῦτην ὁ ψυρρὸς ἤσκετο ἐκ νέου.

10122, περὶ τὴν 3 ὥρ. μ. μ., ἀσθενῆς δύνησις καὶ κατόπιν, περὶ τὴν 10 ὥρ. μ. μ., δευτέρος.

11|23. δύο διογήσεις.

12124. ይ እንደዚ ማኅጻችና ቤትዎች የዚያወጥ.

• 17]29, περὶ τὴν ὁμώνυμην, οὐδὲν εἰπεῖσθαι.
Ο κατιρὸς ἦν ἐξάρτεος, ἀλλ' ἐπεκράτει θύγατος ἀσύνθετος.

Κλείων οὕτω τὸν χρονολογικὸν πίνακα τῶν μέχρι τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς 18^η/30 Ιανουαρίου δονήσεων ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει εἰς τὴν περιγραφὴν τούτου, περιγραφὴν ἣν συνέταξεν, ὡς ὁ ἴδιος σπουδειοῦ, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλου ἀκριβεῖας παρατηρήσεων καὶ σημειώσεων τοῦ τε προμνημονεύθέντος κ. Ζών ὡς καὶ τοῦ Δρος Φ. Δ. Κουρτζόλα, δῆτις ἔχει τὴν ἀληθῆ ἀξιοθαύμαστον γενναιότηταν τὰ σαρακολουθῆ μετὰ προσδοχῆς τὸ φαινόμενον, ἐνῷ ή οἰκία αὐτοῦ κατεστρέφετο. Τὴν ἐλλειψὶν ταύτην τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς σπουδῆς τοῦ μεγάλου τούτου γεωλογικοῦ γεγονότος, ἐλλειψὶν περὶ ή τὰ δέοντα ἐγράφησαν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, ἀναγγωρίζων μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εἰλικρινείας ἐν τῇ ἑκθέσει αὐτοῦ ὁ κ. Μητσόπουλος, ὅμολογεῖ ὅτι δυστιχῶς ἀδύνατον ἵτο αὐτῷ ἔνεκεν ἀδιαθεσίας νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον ἄμα τῇ εἰδήσει τοῦ θλιβεροῦ γεγονόνος, δημιειοῦ δὲ ἐπὶ λέξει ὅτι: Μόλιν ὅτι η Ἐλλὰς κατατάσσεται μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἐκτεβιμένων εἰς δεισιδούς κρωδῶν, τὸ φυσικὸν τούτο φαινόμενον δυστυχῶς ὀλίγον ἢ οὐδαμῶς διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον, οὐδεὶς δὲ τυχάνει ὑποστηρίξεως πρὸς ἐπιστημονικὴν τῷ του σπουδὴν. Ἐλλειπουσὶ πεπειραμένοι ἀνδρες, ἐνδιαφέρομενοι εἰς τοῦτο, καὶ χρηματικὰ μέσα πρὸς ἕρθοντα σταθμῶν καὶ πορισμῶν τῶν ἀπαιτουμένων δογμάνων. Ἐλπιδωμενότι ἐν τῷ μελλόντι θέλει ἐπέλθει ἡ διόρθωσις. "Ο τι ὅμως νῦν γίνεται, ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τούτου ἔνεκα δέον νὰ μὴ θεωρηθεῖ τὰς χρονικὰς ἐγδείξεις ὡς λιαν ἀκριβεῖς, ἀφ' οὐ ἐλλειπουσὶν εὐαίσθητα σεισμόμετρα. Οι κ. Κουρτζόλας, ἐν Ζακύνθῳ, καὶ Κόρσυλλος, εν Πάτραις, ἔπραξαν ὅτι δυνατόν, δπως ορισθώ μοι ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ σεισμοῦ, πλὴν οὐδὲν ἐκ τούτων προέκυψεν ἱκανοποιητικόν· ἡ ισχύσα ἐν Ζακύνθῳ δύνοντις ἐσπειρώθη τῇ 5 ὥρῃ 45^ο π. μ. (μέσου χρόνου Ζακύνθου), ἐν Πάτραις τῇ 5 ὥρῃ 32^ο (μέσου χρόνου Αθηνῶν). Επειδὴ δημιειοῦ δέοντος τοῦ σεισμοῦ τούτου, τὸν

νῶν). Ήαν τὸν τελευταῖον τοῦτον μετατρέψωμεν εἰς χρόνον Zakύνθου, λαμβάκουεν 5 ώρ. 32' - 11' 16'' = 5 ώρ. 21, (περίπου. Κατὰ ταῦτα ἐποφεπενάθησαν διαδοχής οἱ ἐν Πάτραις τῶν δόνησιν πρό τῶν ἐν Zakύνθῳ, ὅπερ εσθαλμενόν. Κατὰ σημειώσιν τοῦ Δρος Ἀγαμέμνονος ἐν Ρέων αἱ δονήσεις τῆς 19131

ιανοναργίου ἐγένοντο μιθητάτι ἐν Ἰταλίᾳ ως ἀκο-
λούθως; Εἰς τὸ περισσόν μὲν τοτενδόν οὐκινικά οὐ καὶ
απότομοι αὐτοῖς εἴστοις περισσότεροι εἰναῖς εἴναι
Ἐν Ρώμῃ τὴν 5 ὥραν' 5° 28' π. μ.ο. διαβήσθη
· Βενεβέντῳ τοῖς εἰσιθεμάτησιν μέσου χρόνου
· Κατάνη τοῖς 951 (γ. 703' π. μ.ο. τοῦ Πρώτης.

"Mineo 54 55°W 9' 18" N 100° 20' 30"

Εάν ταύτη μερική πράξη που παρέβημε σε αυτόν

Ἐαν τοὺς χρονοὺς τούτοις μετατρεψώμεν, εἰς με-

δον χρόνου Ζακύνθου (περίπου 33' 36''), εἰς οὐδὲν

καταντῶμεν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον εἶναι νῦν ἡ πολογίσωμεν τινὰς ταχύτητα τῆς διαδόσεως τῶν σειρμικῶν κυμάτων».

Τὴν σημειώσιν ταῦτην διμπλοροΐ ὁ συντάκτης
τῆς ἐκθέσεως διὰ τῆς ἐπομένης:

«Ο Φρυγοτέρος οδοικεί χρονού της εναρξεώς του θει-

ομοι την ο ωρ. 34 π. μ. τούτο ονειράπλιτει μετά τῆς προφανῶς ἀβεβαιοῦ ἐν Πάτραις παρατηρήσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀντίκειται τῇ ιταλικῇ. Ός πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην παρθένοξον εἰνε ὅτι οἱ τόποι ἐκεῖνοι ἡδθάνυθισαν τὴν δύνην τόσῳ ἔνωντερον ὅσῳ μᾶλλον τῆς Ζακύνθου ἦσαν ἀπομεμακρυμένοι, ή δὲ αἵτια τῆς συναφείας τοῦ ιονικοῦ πρὸς τὸ ιταλικὸν φανόμενον φαίνεται ἡμῖν μὴ εἰσέτι ἐγτελῶς καθωρισμένην¹. Επίμητ τοιούτοις εἴδη ανθεύονται ο

"Οπως δύποτε τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μητσοπούλου παρέχει τῷ ἀναγνώστῃ συφῆ ἰδέαν τῶν τε κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ σεισμοῦ φαινομένων καὶ τῶν συνεπείᾳ τούτων ἐπελθούσεων εἰς τὴν ἀποχήν νῆδον καταστροφῶν. Οὐδὲν μετεωρολογικὸν οὐθέ-
ράνιον φαινόμενον προγνιθεῖ τῆς φοβερᾶς καταστρο-
φῆς, συμβάσης την 1931 Ιανουαρίου κατὰ τὸν
ἀνωτέρω σημειοθέντα χρόνον, ενθείσεται μέγα μέρος
τῶν κατοίκων ὑπυπότεν. Κατὰ τὴν ἐκθεσίν τοῦ
Δροσίφου Κουρτζόλα οὐ δόνησίς ἵνα τυματοειδῆς καὶ
προηγχετούει τοῦ ΝΑ, ὥπερ κατὰ τὴν γνωμὴν τοῦ
κ. Μητσοπούλου δεν εἶναι ὅλως ἀκριβές, διότι ὡς
ἀναγράφει οὗτος ἐν τῇ ἐκθεσὶ αὐτοῦ, δξιόπιστοι
τινες καὶ πεπειραμένοι ἄνδρες ἔθεσαν αὐτῶν,
ὅτε κατόπιν ἐπεικέψθη τὴν νῆσον, δτὴ δόνησίς
ἡτο κατάρχας τυματοειδῆς, εἴτα κατακόσυφος καὶ
ισχυροτέρα καὶ τέλος πάλιν τυματοειδῆς, καίτοι, ὡς
σημειούται ὁ κ. Μ., κατὰ τὴν ἐκθεσίν τοῦ κ. Forster
οὐ δόνησίς ἡτο καθαρῶς τυματοειδῆς, ἔχοντα διε-
θυνθέν ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάδ. ² Ή φοβερὰ
αὖτι δόνησίς διαρκέσαδα κατὰ τὸ σεισμόμετρον τοῦ
κ. Forster ἐπὶ 25^η,³ εκλόγησεν οὐ μόνον τὴν Ζά-
κυνθην, ἀλλὰ καὶ τὰς γειτνιαζούσας κώρας τῆς "Η-
λιδος (Κυλλήνη, Πύργον, Κατάκολον), Ἀχαΐας (Πά-
τρας), τὸ Μεσσόλογγιον καὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Ἐν
Ἀθηναῖς καὶ Κορινθῷ οὐδὲν πόθανθηδόν, ὥπερ φai-
νεται τῷ κ. Μ. τοδούτῳ μᾶλλον παραδοξόν, διότι
οἱ σεισμοὶ Μεσσηνίας (1886), Αιγαίου (1861) Θηβῶν (1853)
καὶ Χίου (1881) ἐγένοντο αισθητοί καὶ ἐν τῷ πρώ-
τῃ τῶν πόλεων τούτων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως διδομένη εἰκὼν τῆς κα-

180 в а к т и в и з м а . С т а р ы й з а п о в е д ь .

1) ВЛЕПЕ. Ε 6δομαδιαίας. Επιθεωρήσεως αριθμ.

39. ΕΥ. ΣΕΛ. 712. ΟΤΥΛ. 2α. ἐπίον ριζήστρεν ταύλουεταιον γόνοντανον
2) Βέστε ΕΦΕΣΙΑΝΗΣ Επιθετικόν εγκάρ.

Forster 12^η Μόνον Απότομος Κατά τύχην έργος του.

ἐν σελ. 773, στήλη 4.

ταστροφῆς, ἀποτελοῦσα φυσικῶς τὸ ἀσθαλέστερον
μέρος τῆς ὁλῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, εἶναι δημολογούμε-
νως πληροῖς. Ἐκ τῶν 14 τῆς Ζακύνθου συνοικιῶν
τὰ μάλιστα ἔπαθε τὸ παρόν τὸν όνακα "Α γιον Χα-
ρούλα μπον" κείμενον Νεοχροίον, τοῦτο δὲ
ἀποδίδει ὁ κ. Μ. Συμφωνῶν οὕτω πληρέστατα μετά
τοῦ κ. Fürster,¹ εἰς τὴν κειστίνην οἰκοδομικὴν ὕλην,
ἥς ί κοπῆς ἐγένετο κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰ-
κιῶν τῆς συνοικίας ταύτης. Τὰ εἰς ἀνθρώπους θύ-
ματα σπουδοῦνται εὐτυχῶς δλιγάριθμα, διότι, πλὴν
πολλῶν δοσαράς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ίττον πληγω-
θεντῶν, μία μόνη γυννὶ ἐφονεύθη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς
οἰκίας αὐτῆς. Ἐκ τῶν λοιπῶν συνοικιῶν τῆς πό-
λεως σπουδαίως μὲν ἔπαθον αἱ συνοικίαι τῆς "Α-
γιας Αννης", ἐνθα καὶ ἐφονεύθη εἰς ἀνήρ, καὶ
τῆς "Αγιας Τριάδος", ἐνθα πολλοὶ ἐτραυματί-
σθησαν, ίττον δὲ ἔπαθον αἱ συνοικίαι τοῦ "Αγίου
Λαζάρου", τῆς "Υπαπάντης" καὶ τοῦ "Αγίου
Γεωργίου", ἐν δὲ τῇ συνοικίᾳ τῶν Ταξιαρχῶν
πτωχὸς οἰκογενειάρχης εὗρε τὸν θάνατον ταφεὶς ὑπὸ
τὸν κρυμμισθέντα τοῖχον τῆς πάρακειμένης οἰκίας.

Κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν σπουδαιῶς ἐβλάβησαν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ναῶν τῆς πόλεως, ιδίᾳ δὲ ἡ Ἀγία Τριάς, ὡς Ἀγιος Ἡλίας, ὡς Ἀγιος Στυλιανός, ὡς Παντοκράτωρ, καὶ τῶν καθολικῶν *Santa Maria della Grazia*. Οὐ ναὸς τοῦ Ἀγίου Δισκούσιου, κτισθεὶς τῷ 1720, ἐρράγη πολλαχοῦ, ἐνῷ τὸ παρ' αὐτὸν κωδωνοθάδιον οὐδὲν ἔπαθε, μόνου τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κειμένου σιδηροῦ σταυροῦ ηλίναντος πρὸς δυσμάς. Οὐδόλως δὲ ἐβλάβησαν οἱ ναοὶ τῶν Ἀγίων Πάντων (1677), τῆς Φανερωμένης (1633), ὡς καὶ ὁ Ἀγιος Νικόλαος τοῦ Μελού, ὅστις, κατὰ τὰ χρονικά τοῦ ἑτούς 1578, ἴδυντο ἐπὶ νησίδος συνδεομένης τότε τῇ πόλει διὰ γεφύρας. Πλὴν τῶν τριῶν τούτων ναῶν διασχεδῶς ἐδώθησαν καὶ ἔτεραι καλῶς ἐκτισμέναι οἰκοδομαῖ. Σπουδαιῶς ἐτίσης ἐβλάβη καὶ τὸ ὁραῖον δημοτικὸν θέατρον, οὗ τινος ὁ θεμέλιος μὲν λίθος κατετέθη τῷ 1840, ἀλλ᾽ ἡ οἰκοδομὴ δινετελέσθη τῷ 1870. Εκ τῶν προαστείων τὰς μεγίστας ζημιὰς ὑπέστησαν τὸ Πόδαρι, καί μενον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀργιλλοτιτανώδους λόφου ἐφ' οὐ καὶ ἡ ἀκρόπολις, οἱ Καποι καὶ Βασιλικός. Ότε, λέγει· διὰ Μητρόπολος, τὴν 1224 ἀποιλίου ἐπεσκέψθην τινὲς πόλιμοι εὐρούν ἀδιλαβές τὸ παρὰ τοὺς βορείους πρόποδας τοῦ ῥυθέντος λόφου καί μενον προαστείων Κριονέρι, ἀνέπαφον καὶ ἀσινὴ τὸν φάρον, ἐν ἐργοθάδιοι, μίαν οἰκίαν καὶ ἑνα ναόν, καίτοι πάντα ταῦτα δὲν εἶνε στερεῶς ὡκοδομημένα. Έφαίνενο δές εἰ ὁ ἀργιλλοτιτανώδης λόφος παρεκώλυσε τὴν περιστέρω διάδοσιν τῶν σεισμικῶν κυμάγεων, ὡς οὐ νέαν οὐ σεισμοκοι.

Κατὰ τὸν ἐπίσημον ἔκθεσιν, ἐκ τῶν 4500 οἰκιῶν τῆς πόλεως αἱ 1000 κατεστραφυσαν ἦσαν θεμελίων, 2000 ἐβλαβησάνται σπουδαῖως, 1200 δέσσονται μικρῶν ἐπιχειρεύντων, καὶ 300, ἐνίσιοις σύγκατασιμεῖται τὸ ἀρχαῖον καὶ πολυτελές μέγαρον + τῆς οἰκογενείας Ρόδων, ἐμεναν ἀνέπαθοι. Τοῦτον περιχώρων τὰ μαζίστα εποίει τὸ ποσό Δ τοῦ Σάδου τῆς ἀκοδπολεως

χωρίον. Γαῖτανι, οὗτοις οἱ φίλεσθαι κάτοικοι μένουσιν ἔκτοτε ἀστεγοι, ή Αἰθανὶ κατὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Μεγάλου Βουνοῦ καὶ τὸ Μαχαίρι ἄδον, σπουδαῖως δὲ κατὰ τὸ γῆλλον καὶ τοῦ ἐβλάβησαν πλὴν τούτων καὶ αἱ λοιπαὶ τοποθεσίαι καὶ τὰ παρόν τὸν ποταμὸν τοῦ τιτανώδους ὄρους χωρία, ἐνῷ τούτων γατίον τὸ μέγιστον μέρος τῆς δυτικῆς τιτανώδους χώρας ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σχινάρι μέχρι τῆς Κιλιδίου μέν τε ἐμεινέ σχεδὸν ἄθικτον, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν τοπείων Βολινες μόλις ἥσθιάνθησαν τὰς δονήσεις. Σπουδαῖως ἐπάθε τὸ νότιον μέρος μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Μαραθία ἐνθα κεῖνται τὰ χωρία Αγαλᾶς καὶ Κερί καὶ ἄλλα.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Μ. ἀναγραφόμενα ὁχετικῶς πρὸς τὴν πρώτην καὶ συμπατικωτέραν τῶν δονήσεων τῆς 19)31 λανουάριον. Πλὴν ταύτης δὲ ἐδημειώθησαν τὴν αὐτὴν ὑμέραν καὶ τρεῖς ἔτεραι ισχυραὶ δονήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ ὑποχθονίου βοῦς: περὶ τὴν δὲ ὥραν 50' π. μ. 3 ὥρα. u. u. καὶ δὲ 30' u. u. u.

Τὰς ιδχυράς ταύτας δονήσεις παρηκολούθησε τὴν ἐπομέννην (20)1 φεβρουαρίου νέα κυματοειδῆς δόνησις διευθυνομένη ἀπ'Α πρὸς Δ¹ κατὰ τὴν 2 ὥρ. π.μ.² (κατὰ τὸν Κ. Forster τὴν 1 ὥρ. 56"), ἥτις διάρκεσασ ἐπὶ 18" (κατὰ τὸν Κ. Forster 20") κατέστη ψευδεῖς ὀλοσχερῶς τὸ μέγιστον μέρος τῶν χωρίων Κερί καὶ ³Αγαλάς, οὐτινος 15 μόνον οἰκίαι ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Πολλοὶ ἐπληγώθησαν, ἐπειδὴ τὸ δειγὸν κατέλαβεν αὐτούς κοινωμένους. Ο.Κ. Μ. ἀναφέρει ὅτι, ὅτε ἐπεσκέψθη τὸ χωρίον τοῦτο, εὑπόρος χωρίκος εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ μέγας σεισμὸς τῆς 19)31 Ιανουαρίου ὀλίγον ἔβλαψε τὸ χωρίον καὶ ὅτι ὁτοῦ κυματοειδῆς, τρεσοχύμενος ἀπὸ τοῦ ΝΔ, ἡ δὲ δευτέρα δόνησις τῆς 20)1 φεβρουαρίου ὑπέτριψε τὸ κατακόρυφος καὶ τόδον ιδχυρά, ὅπτε ἄπαδαι αἱ πλειόνες τῶν 120, οἰκίαι τοῦ χωρίου κατηρειπώθησαν, ὅτι δὲ ὁ ιδιος εἶδε πῶς οἱ ἀκρογωνιαῖοι τῆς οἰκίας αὐτοῦ λίθοι ἀνερριζήθησαν περὶ τὰ 10 μ. καὶ κατέπεδον διελθόντες ὑπεράνω τοίχου 15 μ. μακράν κειμένου.

Ἡ δόνησις αὕτη πᾶτο δρεδὸν ἀνεπαισθητος ἐν τῷ
δῆμῳ Ἐλατείων (Βολίμες), ἀλλ' ἐν τῷ πόλει
καὶ τοῖς προαστείοις οὐ καταστροφὴ πᾶτο μεγάλη,
εὐτυχῶς ὅμως ἀνευ ἀνθρωπίνων ἀπωλειῶν, ἐγένετο
ὅτε αἰσθητὴ καὶ ἐν Πάτραις τὸν 2 ὥρ. 10' π.μ. (μέ-
σου χρόνου Ἀθηνῶν) σημειωθεῖσα ὑπὲ τοῦ Δρος
Κοούλλου.

Αλλὰ τὰ πράγματα δὲν περιωρίσθησαν μέχρι τοσούτου, διότι πλὴν τῶν ἀδιθενῶν κλονισμῶν καὶ τῆς ὑποχθονίου βοῆς, οἵτινες ἔξηκολούθησαν μέχρις ἐσπέσσας. Δύο ισχυρότεραι δονήσεις γενόμεται τὴν

4) Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Forster ἡ διεύθυνσις τῆς δο-
νήσεως ἵτο πόρος τὸ μεστημέρινδυτικόν. (Βλ. Εόδ. Επιθ.
ἔνθη ἐνοτάσσω).

2) Εν τῇ ἐκθεσίᾳ ἀναφέρεται ὡς υποστήματιον ὅτι κατὰ συνθηκούς τοῦ εὐ Ρωμαϊκοῦ Ἀγαθακλείνοντος ἢ δύνησις αὕτη σύμφωνα μετατρέπεται χρήσιμη. Ιταλίᾳ δὲ περιθώριον

94 οὐδὲν πέμψατε καὶ εἰς τούτην τὴν πόλιν 25° 42' π. ε. 1851
 95 οὐδὲν πέμψατε καὶ εἰς τούτην τὴν πόλιν 27° = π. ε.
 96 οὐδὲν πέμψατε καὶ εἰς τούτην τὴν πόλιν 28° 29' π. ε.

- 9]21 , ισχυρά δονήσεις περὶ τὴν 11 ὥρ. 5' καὶ 11 ὥρ. 19' π. μ., ἀσθενῆς δὲ κλονισμὸς τὴν 9 ὥρ. 19' π. μ.
- 10]22 " , ἀσθενῆς κλονισμὸς περὶ τὴν 2 ὥρ. 7 ὥρ. 15' π. μ. καὶ 8 ὥρ. μ. μ., ισχυρὰ δόνησις περὶ τὴν 5 ὥρ. 48' μ. μ.
- 11]23 " , ἀσθενῆς δονήσεις περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 10 ὥρ. 5' μ. μ.
- 20]1 ἀπριλίου , περὶ τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ 5' ὥρ. 45' μ. μ.
- 21]2 " , περὶ τὴν 5 ὥρ. 20' π. μ., τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ.; τὴν 11 ὥρ. 20' καὶ τὴν 11 ὥρ. 50' μ. μ.
- 22]3 " , περὶ τὴν 1 ὥρ. 15', τὴν 2 ὥρ. 50', τὴν 4 ὥρ. καὶ τὴν 9 ὥρ. 2' π. μ., ἐπὶ δὲ περὶ τὴν 10 ὥρ. 20' καὶ 11 ὥρ. 20' μ. μ.
- 24]5 " , τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 11 ὥρ. 35' μ. μ.
- 25]6 " , περὶ τὴν 1 ὥρ. 45', τὴν 2 ὥρ. 50', τὴν 4 ὥρ. καὶ καὶ τὴν 9 ὥρ. 2' π. μ., πᾶσαι συνδεουμέναι ὑπὸ ὑπογείου βοῆς ισχυρὸς κλονισμὸς περὶ τὴν 9 ὥρ. 8' π. μ.
- 26]7 " , περὶ τὴν 2 ὥρ., τὴν 8 ὥρ. 5' π. μ. καὶ τὴν 5 ὥρ. μ. μ.
- 27]8 " , περὶ τὴν 1 ὥρ. μ. μ.
- 28]9 " , περὶ τὴν 12 ὥρ. 30' καὶ 12 ὥρ. 33' π. μ., καὶ περὶ τὴν 2 ὥρ. 40' καὶ 10 ὥρ. 20' μ. μ.
- 29]10 " , περὶ τὴν 2 ὥρ., τὴν 5 ὥρ. 20' π. μ. καὶ τὴν 2 ὥρ. 20' μ. μ.
- 30]11 " , ισχυρὰ δόνησις περὶ τὴν 1 ὥρ. 17' π. μ.
- 31]12 " , περὶ τὴν 11 ὥρ. 30' π. μ.
- 4]13 " , περὶ τὴν 12 ὥρ. 5' π. μ.
- 2]14 " , περὶ τὴν 4 ὥρ. [30' π. μ.
- 3]15 " , περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' μ. μ.
- 4]16 " , περὶ τὴν 10 ὥρ. 17' μ. μ.

Καὶ αὗτα μὲν αἱ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Μ. ἀναγραφόμεναι ἐν εἰδεὶ προοιμίῳ δονήσεις μέχρι τῆς 5]17 ἀπριλίου. Τὴν ἡμέραν ταύτην, τερὶ τὴν 7 ὥρ. 10' π. μ., ισχυρότατος ἐγένετο κυματοειδὸς κλονισμὸς μεθ' ὑποχθονίου βοῆς, διαρκέδαις 35'' καὶ συμπληρώδας τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς 19]31 ιανουαρίου. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται διὰ μεθ' ὅλην τὴν ἰδεῖν καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ κλονισμοῦ τούτου οὐδαμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐδηματίσθησαν κάθηματα, εἰ μὲν ἐπὶ τῆς *Strata marina*, ἐνθα ἐγένετο μακρὸν καὶ στενὸν ρῦγμα κατὰ τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένος, ὅπερ ἦδη ἐκλεισθη ὀλοσχερῶς· ἐπίσης δὲν παρετηρήθησαν κινήσεις τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τούναντιον μεγάλοι ἀπεσπάσθησαν βράχοι ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ χωρίου Κερί πεσόντες ἐν τῇ θαλάσσῃ. Άλιεις εὑρισκόμενοι ἐπὶ τῆς νησίδος Μαραθώνησι εἶδον λιθούς κεκαλυμμένους ὑπὸ φυκῶν ἐκσφενδονιζόμενους ἐκ τοῦ θαλασσίου πυθμένος εἰς τὴν παραλίαν, ὃ δὲ πλοιαρχὸς μικροῦ ἀτμοπλοίου ἐβεβαιώσι τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅτι αὔτος τε καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ εἶδον τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης προεξέχοντα βράχον Βόθιδι (βράχος τοῦ αὐγῷ) σκιζόμενον ἀπὸ ἄνωθεν ἥως κάτω.

Εἰδομεν τοῦτο τὸν ἐκθέσει ἀναγραφόμενα λυπρὸν ἀποτελέσματα τῆς δευτέρας ταύτης θεομηνίας. Καὶ γενικῶς μὲν σημειοῦται ἐν αὐτῇ ὅτι εἰς σωρὸν μετετράπησαν ἐρειπίων καὶ αἱ κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς 19]31 ιανουαρίου ἀβλαβεῖς παραμείνασαι συνοικιαί, εἰδικώτερον δὲ ἀναγράφεται ἐν αὐτῇ ὅτι οἱ μόνοι ὀλοδρεφῶς περισταθέντες ναοὶ εἶναι ὁ τόνος· Ἀγιον Πάντων καὶ ὁ τοῦ Αγίου Νικολάου τοῦ Μαρτύρου, ὅτι δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ὀλίγον ἐβλάβην οἱ Φανερώμενοι μέντοι, ἀπαντά δὲ τὰ κωδωνοστάσια αὐτῶν, πλὴν τοῦ της· Ἀγίας Τριάδος, ἐκρημνίσθησαν ἢ σπουδαίως ἐβλάβησαν. Ἐπίσης ἐν αὐτῇ ἀναγράφεται ἡ καταστροφὴ τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, οὐτινὸς κατέτεσσον κατὰ μέγα μέρος δέον πλευροῖς: ἢ νοτιοανατολική, ἐν ᾧ εὐρίσκετο ἡ λέσχη καὶ ἡ βορειοδυτική, περιέχουσα καθηνεῖον, ὡς ταῖς τῶν προσαστείων Πόλεων, Κινάτι καὶ Βαλλικός, ἐπίσης δὲ τῶν πλειστων τῶν χωρίων ταῖς ιδίᾳ τοῦ Γαιτάνη, ἐνθα 5 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν καὶ πλεῖστοι ἐτραυματίσθησαν, ὡς καὶ τῶν ὀρεινῶν χωρίων τοῦ δήμου Λιθακιωτῶν, πικοτοῦ Κερί, Ἀγαλάς καὶ Λιθακιά. Ἡ ἐς τῆς πανωλεθρίας τούτης ζημία ἀνέρχεται κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς μόνον ἐν τῇ πόλει εἰς πλέον τῶν 13 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διότι κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν κατηρειπώθησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὡς ἀμφοτέρων τῶν σεισμῶν 2000 οἰκίαι, 1700 ἐργάγησαν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε δέον τὸν ἀνοικοδομηθῶσιν ἐκ θεμελίων, 700 ἔκουσιν ἀνάγκην μεγάλων ἐπιθεκεύων, 100 δὲ μόνον, καὶ αὗται εἰσὶν ιδίᾳ αἱ χθαμαλαὶ καὶ ἐκτιμέναι διὰ λίθων τετραπλέων συνδεομένων διὰ σιδηρῶν φάρδων, ἐσώθησαν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφεισῶν καὶ ἀλλων παρατηρήσεων ὁ κ. Μ. προβαίνει εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐψύντων δρισμὸν τοῦ εἰδούς καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ σεισμοῦ τούτου, ἀτινα κατὰ αὐτὸν δὲν δύνανται νὰ δογματίσωσιν ἀκριβῶς, διότι, ὡς ἐπὶ λέξει παραπορεῖ, « η ταραχὴ ἦν τοσαύτην καὶ αἱ διηγήσεις τόσῳ ἀντιφατικαὶ, ὥστε δύλιγαί ἐκ τούτων παρείχοντο λαβαῖ, δῆπος σπουδάσμη τις τὸ φυσικὸν τούτο φαινόμενον ἐπιστημονικῶς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις μάλιστα τῆς νέας σεισμολογίας· κυρίως ἐλειτον καλά σεισμόμετρα, δυνάμενα νὰ δηλώσωσιν ἀσφαλῶς τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν χρόνον ». Ὁ πωσθήποτε ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς τὸν διατύπωσιν τῆς γγωμης αὐτοῦ περὶ τοῦ εἰδούς καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διευθύνσεως καθ' οὐν κατέπεδαν διάφορα οἰκοδομήματα ἢ μέρη αὐτῶν, τοιαῦτα δὲ εἶναι: τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Αγίου Διονυσίου, καταπεδὼν πρὸς τὸ ΒΑ, ὅθεν συμπεριένται διὰ τὸν ναοῦ πρὸς τὸ ΒΑ, ὅθεν συμπεριένται διὰ τὸν ναοῦ πρὸς τὸ ΒΑ· οἱ πρὸς τὸ ΝΑ καὶ ΒΔ καταπεδόντες τοῖχοι τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου· οἱ πρὸς Ν καταπεδόντες δέον λίθινοι κίονες τῆς περιηγήσεως πλευρᾶς τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Αγίου Νικολάου· τὰ πρὸς Β καταπεδόντα βιβλία τῆς νοτιού πλευρᾶς τῆς δημοσίου βι-

1) Κατὰ τὴν 5' αὐτοῦ γενιμενήν ἐπίσκεψεν τῆς νήσου τὴν 12]24 ἀπριλίου.

βλιθήκης, ἔξω πάντων συμπεραίνεται ὅτι αἰκινήσεις ἔδαν μάλιστα περιπεπλεγμέναι τούναντίον ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως ὁ κ. Μ. ἀνευρίσκει διεύθυνσιν τῶν σεισμικῶν κυμάτων ἄπ' Α πρὸς Δ μετὰ περιστροφικῶν κινήσεων, ἀλλαχοῦ δὲ καθαρῶς κατακορύφους κινήσεις· ἔξ δὲ τούτων ὁ κ. Μ. θεωρεῖ ὅρθιν τὴν ἀντίληψιν κυμάτων τινός, ὅτι δηλ. ὁ σεισμὸς τῆς 5)17 ἀποτικίου ἤδητο κυματοειδῶς, εἴτα μετετράπτι εἰς κατακρύψιον καὶ τέλος μετέπεισεν ἐκ νέου εἰς κυματοειδῆς κινήσεις ἔνεκα τοῦ ὅποιου προσῆλθον κυμάνσεις ἐκ διαφόρων διευθύνσεων, ἔξ Α, ΝΑ καὶ Ν. “Οσον δ' ἀφορᾷ τὸ βάθος τοῦ κέντρου τοῦ σεισμοῦ τούτου ὁ κ. Μ. θεωρεῖ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ ἀδύνατον, συμφωνεῖ δημος μετὰ τοῦ κ. Forster παραδεξαμένου τὸ κέντρον τοῦ σεισμοῦ τῆς 19)31 ιανουαρίου κείμενον ὀναμφιβόλως ἐπὶ τοῦ θαλασσίου πυθμένος μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Πελοποννήσου, πλησιέστατα τῇ ἀκτῇ τῆς καταστραφείσης νήσου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἐνὸς σημείου ἀλλὰ κατὰ τὸν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τοξοειδοῦς περιοχῆς, χωριζόνσης τὸν Ζακύνθον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου καὶ τὸν Στροφάδων, πιθανώτατα δὲ κειμένης εἰς ἀπόστασιν 15 μέχρις 20 χιλ. ἀπὸ τῆς πόλεως Ζακύνθου καὶ εἰς βάθος ὅπερ ὑπολογίζει εἰς 20 χιλ.

Μετὰ σύντομον δὲ στατιστικὴν ἀναγραφὴν τῶν δονήσεων, αἵτινες συνέβησαν μέχρι μαΐου, δῆθειλομένην καὶ πάλιν τῷ Δ^{εκατέστρατῳ}, ὁ συγγραφεὺς τίθησι τέργμα εἰς τὴν ἀπὸ κερονογραφικῆς καὶ περιγραφικῆς ίδιᾳ ἀπόλγεως σπουδαιοτάτην αὐτοῦ μελέτην διὰ τῶν ἐπομένων ἀξιολόγων *ταρατηρήσεων*: «Ἐν τῇ πολυσύχιδει Ἐλλάδι καὶ τῷ ὅμορφῳ τῆς Μ. Ἀσίας μέρει ὑπάρχουσι πολλαὶ αὐτοτελεῖς περιοχαὶ, δυνάμεναι νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἔννεα ἄπ' ἀλλήλων σχεδὸν ἀνεξάρτητα τυμάτα. Μία τούτων εἶναι ἡ ιονίκη, περιλαμβάνουσα τὸν Δ. Πελοπόννυσον καὶ τὰς ιονίους νήσους μέχρι Λευκάδος. Ὁστε δὲν είνε πλέον ἀμφίβολον ὅτι αἱ καταστρεπτικαὶ δονήσεις τῆς Ζακύνθου καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς ιονίου περιοχῆς εἰσίν αἱ ποστικαὶ δονήσεις, συμβαίνοντες κατὰ γῆνος τῆς μεγάλης μεταξὺ τῆς στερεᾶς καὶ τῶν ιονίων νήσων ὅμοια. Ὁ στερεός τῆς γῆς ἐπίπαγος κατεκερματίσθη ἐγκαρδίως τῇ ὁμοιητῇ εἰς μειζονας ἡ πτονας βώλους, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς ἀδιάλειπτον κίνησιν συνενωσεως, συμπτύξεως, ἀποσκισμοῦ, κτλ. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰ σεισμικὰ κέντρα μετατίθενται. Οὕτω, ἐν παραδείγματι, κατὰ τὸ ἔτος 1846 (14|26 Ιουνίου) σείεται ἡ Μεσσηνία, τῷ 1867 ἡ Κεφαλληνία, τῷ 1886 ἡ Μεσσηνία, τῷ 1887 αἱ Στροφάδες. Ὁ βῶλος μάλιστα ὁ σηματίζων τὸ μέσον κεκλιμένον τῆς Ζακύνθου πεδίον καὶ μέρος τοῦ ὅρους (Κερί) μετέχουσι τῶν διαρκῶν τούτων ἀποσπαστικῶν κινήσεων, αἵτινες ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον ἔδονται ἐπίφοβοι τῇ ὥραιᾳ νήσῳ¹⁾.»

ΗΑ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΘΕΑΤΡΑ ΤΕΡΜΑΤΙΑΣ.—ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἐν Παρισίοις ἡ μὲν Γαλλικὴ-Κομῳδία, ἀπό τινος τὰς θύρας αὐτῆς ἀνοίξασα, οὐδὲν ἔργον νέον ἐδιδάξεν, ἀλλ' ἀνεβίβασέ τινα τῶν τοῦ κλασικοῦ δραματολογίου αὐτῆς, τοῦ Racine καὶ Μολιέρου, καὶ τινα τῶν πρότερον διδαχθέντων, ὡς τοὺς *Effrontés* τοῦ Augier, τὸ *Monde où l'on s'enfuit* τοῦ Pailleron, τῆς *Griselidis* τοῦ Silvestre τὸν *Melle de la Seigliere* καὶ ἄλλα, τὰ δὲ ἔτερα θέατρα, τὰ μὲν πνοιζαν τὰς θύρας αὐτῶν, τὰ δὲ οὔπω. Τούτου ἔνεκα οἱ κριτικοὶ τοῦ θεάτρου, ἄλλοι μὲν ἀσχολοῦνται περὶ τῶν μελλόντων νὰ διδαχθῶσι νέων ἔργων, τῶν τοῦ Dumas fils καὶ τοῦ Sardou, ἄλλοι δὲ περὶ τῆς ἀρτι γενομένης διδασκαλίας τοῦ Georges Dandin καὶ τῶν *Femmes savantes*, ἔτεροι περὶ τῶν μεγάλων διαλειμμάτων τῶν παραστάσεων, ὃ δὲ Sarcay μέγα μέρος τῶν τριῶν τελευταίων αὐτοῦ ἐπιψυλλίδων ἀφίερωσεν εἰς τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς προφορᾶς ἐν τῷ θεάτρῳ, ητίς μεγίστας δυσκολίας παρουσιάζει εἰς τὸν γαλλικὸν γλῶσσαν, ἵδια ἐν τοῖς μετὰ τῶν ἐπομένων λέξεων προφερούμενοις γράμμασι τῶν ἡγουμένων.

Ἐνταῦθα δέ, τοῦ λόγου ὅντος περὶ τοῦ πρυτάνεως τῶν κριτικῶν, σημειούμεθα ὅτι ἐν τῷ Λυρικῷ καθενείῳ Cigale ἐπαίχθη ἔργον τι (*revue*) δίπρακτον ἐπιγραφόμενον *Pour tuer le temps* (Διὰ νὰ σκοτώσῃ τις τὸν καιρόν του) καὶ συντεθὲν ὑπὸ A. Numeis καὶ L. Nunès. Τὸ ἔργον τοῦτο ίδιᾳ βάσιν ἔχει τὸν κριτικὸν τοῦ *Temps*, τῆς ἐγκριτοτάτης ἐφημερίδος, ἐν ἦ δημοσιεύει τὰς ἐπιψυλλίδως αὐτοῦ ὁ Sarcey, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ *Pour tuer le temps* ἐνέχει λογοπαίγνιον εὐχερῶς ἐννοούμενον, κύριον δὲ πρόσωπον αὐτοῦ ἔστι αὐτὸς ὁ διάσημος κριτικός, ὅστις καὶ παραστάς ἐν τῇ παραστάσει, προσκληθεὶς, εὐαρέστως ἀφηγήσατο τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ὡς διασκεδαστικὸν τὸ ἔργον κρίνει. Ταῦτα τὰ τῶν παροισινῶν θεάτρων ἐν γε τῷ παρόντι.

* * *

Ο Max Nordau, ἀνταποκριτής ἐν Παρισίοις τῆς *Gazette de Foss* καὶ συγγραφεὺς τῶν δύο τόμων *la Dégénérescence*, συνέταξε δρᾶμα, ὅπερ ἐδιδάχθη ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ θεάτρῳ τοῦ *Lessing*, ἐπιγραφόμενον τὸ Δικαιονέν τοῦ ἔργου *le Droit à l'amour*. Τὸ δρᾶμα τοῦτο τοῦ παραδόξου κριτικοῦ φαίνεται τυχόν ψυχρᾶς ὑπόδοχης, ἐν αὐτῷ δὲ φέρονται αὗτις αἱ ιδέαι αὐτοῦ, παρεντιθεμένων πολλῶν κωρίων τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ.

Ο δραματικὸς τῆς νέας βερολινείου σχολῆς Max Halbe, συγγραφεὺς δράματος ἐπιγραφόμενον Τὸ δε αρ, ἀνέγνω πρὸ πολυσθίμου ἀκροστορίου ἐν Μονάχῳ τοίποτακτον κωμειδύλλιον (*vaudeville*) ἐπιγραφόμενον. Ο μέτοικος ἐγ γ' Α μερική. Ή σκινή, ὑπόκειται ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσι τῆς Πρωσίας, ἔξω τὴν καταγωγὴν ἔχει ο Halbe. Ράπτης τῆς κωμοπόλεως, Politirow καλούμενος, προσύδοθι ύπό τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐκούσης δύω εραστάς, ὃν

1) Ἐπιτυχῆ καὶ πιστῆν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετάφραστον τῆς ἔκβεσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. K. Μητσοπόύλου. ἐφ' ἡς ἐστηρίξαμεν τὴν ἀνωτέρω ἐκτενῆ ἡμέρων περίληψιν, εὐγενῶς πάνω ἀνέδεκτα καὶ αἰσίως δεεζήγαμεν ὁ κ. Γ. I. Βατσατζίδης, διὰ τοῦτον εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τοῦτο.